

การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

Digital Learning Skills of School Directors under Phetchaburi Primary
Educational Service Area Office 2

ศุทธิณี พงษ์ใหญ่¹ และ สมใจ สืบเสาะ²

Suttinee Pongyai¹ and Somjai Suebsor²

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์^{1, 2}

Faculty of College of Innovation and Management Rajamangala University of Technology Rattanakosin, Thailand^{1, 2}

E-mail: ¹Suttinee128@gmail.com; ²somjai.sub@rmutr.ac.th

Retrieved December 26, 2022; Revised January 20, 2023; Accepted January 31, 2023

Doi: 10.14456/jappm.2023.31

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำแนกตามเพศ ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของสถานศึกษา รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แนวคิดการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกรอบการวิจัย พื้นที่วิจัย คือ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ข้าราชการครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 268 คน ใช้วิธีคัดเลือกแบบกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครซี มอร์แกน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า

1. การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ และขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน เพศ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนประสบการณ์การทำงานและขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

องค์ความรู้จากงานวิจัยนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถานศึกษาและหน่วยงานการศึกษาสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการวางแผนการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การรู้ดิจิทัล; ผู้บริหารสถานศึกษา; เทคโนโลยีดิจิทัล

Abstract

This article aimed to (1) study the digital learning skills of school directors under Phetchaburi Primary Educational Service Area 2, and (2) compare the opinion about the digital learning skills of school directors under Phetchaburi Primary Educational Service Area 2 classified by gender, work experience, and school size. This study employed a quantitative research methodology and used the digital learning skills concepts as a conceptual framework. The scope of research was the schools under Phetchaburi Primary Educational Service Area 2. The sample size determination was according to Krejcie and Morgan Tables. The 268 samples were teachers of schools under Phetchaburi Primary Educational Service Area 2 through simple random sampling. The research data were collected through questionnaires and analyzed with percentage, mean, standard deviation, t-test, and one-way analysis of variance. The research results were found as follows:

1. On the digital learning skills of school directors under Phetchaburi Primary Educational Service Area 2 aspect, it was at the high level.

2. On the comparison of the opinion about the digital learning skills of school directors under Phetchaburi Primary Educational Service Area 2 classified by gender, work experience, and school size, it showed that there was no significant difference for a different factor of gender, but there were significant differences for the different factors of work experience and school size at the statistical level of .05.

The knowledge from this research is beneficial for school directors and educational agencies to plan the digital learning skills improvement of school directors efficiently

Keywords: Digital learning; School Administrator; Digital technology

บทนำ

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ถือเป็นจุดเปลี่ยนครั้งสำคัญยิ่งของวงการการศึกษา ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่งผลให้เกิด

การเปลี่ยนแปลงขึ้น ทำให้ต้องมีการปรับตัวในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมากขึ้น ซึ่งเป็นจังหวะเดียวกับที่ทั่วโลกกำลังให้ความสำคัญในเรื่องดิจิทัลและเตรียมพร้อมรับการใช้อิจิทัลในอนาคต หน่วยงาน องค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชน ให้ความสำคัญในการปรับเปลี่ยนมาใช้ดิจิทัลแทนการทำงานแบบเดิม (Digital transformation) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้ เป็นได้ทั้งโอกาสและอุปสรรค ในการบริหารการศึกษา หากเรามองเห็นโอกาสที่ผู้อื่นมองข้าม และ มองข้ามอุปสรรคที่ผู้อื่นมองเห็น มีการเตรียมพร้อม เปิดรับ ปรับตัว ปรับมุมมองสำหรับรองรับการ เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ จะทำให้ผู้บริหารสามารถนำไปประยุกต์ใช้ เพื่อให้การศึกษาเกิดการพัฒนาอย่าง ก้าวกระโดด และส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (สุริพงษ์ ตันติยานนท์, 2558)

ในการขับเคลื่อนการศึกษาของประเทศไทยในยุคดิจิทัล ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 หมวด 9 มาตรา 63 ถึง 69(2) ได้ระบุไว้ เพื่อกำหนดบทบาทหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับการจัดการเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาและ ความสำคัญกับเทคโนโลยีเพื่อศึกษามา โดยกำหนดขอบเขตครอบคลุมไปถึงการจัดการโครงสร้าง พื้นฐาน การพัฒนาบุคลากร การวิจัย การจัดตั้งกองทุนและหน่วยงานกลางเพื่อวางนโยบายและ บริหารงานเกี่ยวกับเทคโนโลยีการศึกษา นอกจากนี้ในแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 – 2579) ยุทธศาสตร์ที่ 5 ได้กล่าวว่า “พัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและ สังคมดิจิทัล” โดยให้ความสำคัญ คือ 1) พัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้แก่บุคลากรในตลาดแรงงาน ทั้งบุคลากรภาครัฐและเอกชนทุกสาขาอาชีพ ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรวัยทำงาน และวัย เกษียณให้มีความสามารถสร้างสรรค์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างชาญฉลาดในการประกอบอาชีพหรือสร้าง รายได้รูปแบบใหม่ นำไปสู่การสร้างคุณค่าสินค้าและบริการได้เท่าทัน ความต้องการของผู้รับประโยชน์ 2) ส่งเสริมการพัฒนาทักษะ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่รองรับเทคโนโลยีใหม่ในอนาคตให้กับบุคลากรใน สายวิชาชีพด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่ปฏิบัติงานในภาครัฐและเอกชน และ 3) พัฒนาผู้บริหารให้มีความเข้าใจ และความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปพัฒนาภารกิจขององค์กร (กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ และสังคม, 2559) ดังนั้นการรู้ดิจิทัล จึงเป็นทักษะที่สำคัญในยุคดิจิทัล ที่ผู้บริหารจำเป็นต้องเรียนรู้ควบคู่ ไปกับการใช้ทักษะในการใช้ เทคโนโลยีการรู้ดิจิทัล ทักษะในการเลือกใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ทางเทคโนโลยีที่ มีอยู่ในปัจจุบันมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการสื่อสาร การปฏิบัติงาน และการทำงานร่วมกัน เป็นทักษะ ในการช่วยให้เกิดการคิดวิเคราะห์การสร้างสรรค์ และประเมิน สื่อดิจิทัลให้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและ การใช้งาน (สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ, 2559)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ได้ส่งเสริมสนับสนุนปรับสมดุลและ พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาทุกระดับและจัดการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มุ่งเน้นการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ทุกระดับ บนพื้นฐานวิสัยทัศน์ “เป็นองค์กรคุณภาพทางการศึกษา สร้างคนดี มีความสุขบนพื้นฐานความเป็นไทย ก้าวไกลสู่ศตวรรษที่ 21” และผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ ประจำปี ได้กล่าวถึงปัญหาของสถานศึกษา ว่าผู้บริหารสถานศึกษาขาดความรู้ความชำนาญด้านการรู้

ดิจิทัล (แผนปฏิบัติการประจำปี, 2565) นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้บริหารบางส่วนยังใช้การบริหารแบบเดิม ๆ ไม่สอดคล้องกับระบบการบริหารจัดการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Kim Kyo Mook, 2009)

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษา มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และเป็นข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการวางแผนงานการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2
2. เพื่อศึกษาการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำนวนตามเพศ ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของสถานศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ที่มีเพศต่างกัน มีการรู้ดิจิทัลแตกต่างกัน
2. ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีการรู้ดิจิทัลแตกต่างกัน
3. ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ที่อยู่ในขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีการรู้ดิจิทัลแตกต่างกัน

การทบทวนวรรณกรรม

A Submission to the Digital Economy Strategy Consultation (2010) สรุปไว้ว่า การรู้ดิจิทัล หมายถึง ทักษะและความรู้ ความเข้าใจที่ลึกซึ้งในการใช้เครื่องมือดิจิทัลต่าง ๆ ใช้ แอปพลิเคชัน ซอฟต์แวร์สื่อดิจิทัล และอุปกรณ์ฮาร์ดแวร์ต่าง ๆ เช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือและเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตมีความเข้าใจ ประยุกต์ใช้ความรู้ และมีความสามารถในการสร้างสิ่งสร้างสรรค์ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (2559) ได้สรุปไว้ว่า การรู้ดิจิทัล เป็นทักษะในการค้นหา การประเมินผล การใช้ร่วมกัน และการสร้างเนื้อหาโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและอินเทอร์เน็ต

พรชนิตว์ สีนาราช (2560) กล่าวว่า การรู้ดิจิทัล คือ ความรู้ ความเข้าใจในการใช้เครื่องมือทางเทคนิค และมีความรู้ความสามารถพื้นฐานในการใช้ในการทำงานกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและ

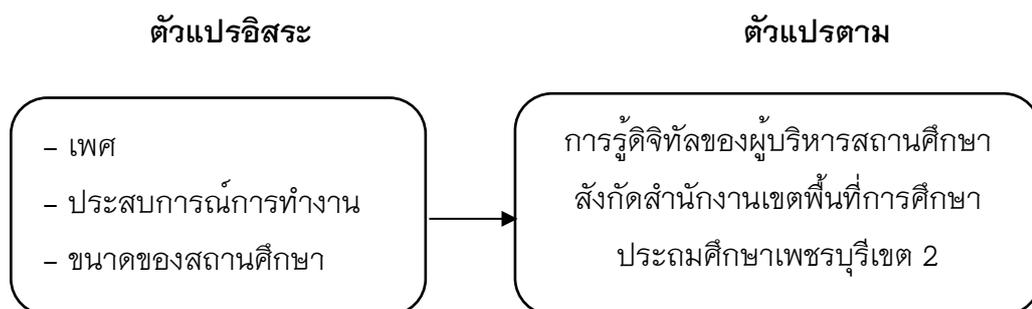
เครือข่ายสารสนเทศ ซึ่งได้แก่ ความสามารถในการสืบค้น การจัด การการแบ่งปัน รวมถึงการสร้าง สารสนเทศและความรู้ ทักษะการเรียนรู้ในการทำงานกับสารสนเทศที่นำเสนอผ่านคอมพิวเตอร์ในรูปแบบ และจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ทักษะในการคิดเชิงวิพากษ์และทักษะทางด้านอารมณ์และสังคม โดยการมีตรรกะความคิดที่ถูกต้องและไม่ใช้อารมณ์ แต่สามารถให้ความสำคัญกับเนื้อหา ทั้งยังต้องมี ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการสื่อสาร การร่วมมือกับผู้อื่น รวมถึงมีการตระหนักในด้านจริยธรรมและ มารยาทบนอินเทอร์เน็ต

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2560) กล่าวว่า ทักษะความเข้าใจและการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัล หรือ Digital literacy หมายถึง ทักษะในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มี อยู่ในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และสื่อออนไลน์ต่าง ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการสื่อสาร การทำงาน และการปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อสามารถพัฒนา กระบวนการในการทำงานหรือระบบงานในองค์กรให้มีความทันสมัย และเกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด ซึ่งทักษะจะสามารถครอบคลุมความสามารถได้ 4 มิติ อาทิ การใช้ (Use) การเข้าใจ (Understand) การสร้าง (Create) และการเข้าถึง (Access) เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา ในการสร้างความตระหนักถึงความรู้ความเข้าใจของการรู้ดิจิทัล นำสู่การกำหนดนโยบาย วางแผนกลยุทธ์ กำหนดการดำเนินงานลงสู่การปฏิบัติอย่างชัดเจน โดยส่งเสริมการนำเครื่องมือ เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการสร้างสรรค์สื่อผลงานการศึกษา ระบบการสื่อสาร การประเมินผล การดำเนินงาน การพัฒนาระบบการทำงานในองค์กรให้มีความทันสมัยและเกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด ซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) การใช้เครื่องมือดิจิทัล 2) การรู้และเข้าใจดิจิทัล 3) การสร้างสรรค์ สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล และ 4) การเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิด/ทฤษฎีของ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (2559) ประกอบด้วยการรู้ดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ข้าราชการครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 878 คน (ข้อมูลพื้นฐานทางการศึกษา ภาคเรียนที่ 1/2565, 2565) กลุ่มตัวอย่าง คือ ข้าราชการครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2565 ซึ่งการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซ์ และมอร์แกน (Krejci & Morgan, 1970) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 268 คน จากนั้นดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check-list) ประกอบด้วย เพศ ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของสถานศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำนวน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การใช้เครื่องมือดิจิทัล การรู้และเข้าใจดิจิทัล การสร้างสรรค์สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล และการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert, 1967) มี 5 ระดับ จำนวน 28 ข้อ

นำเครื่องมือไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ได้ค่า 0.82 และหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Co-efficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1990) ได้ค่า 0.98

การเก็บรวบรวมข้อมูล

นำแบบสอบถามออนไลน์ผ่านบริการของ Google Form พร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม ส่งผ่านระบบ E-office ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ขอความร่วมมือให้ข้าราชการครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ตอบแบบสอบถามภายใน 2 สัปดาห์ โดยได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 268 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่ได้รวบรวมไว้จะถูกนำไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ด้วยวิธีการทางสถิติ โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน

โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการรู้ดิจิทัลมากที่สุดคือ ด้านที่ 4 การเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล รองลงมาคือด้านที่ 1 การใช้เครื่องมือดิจิทัล ด้านที่ 2 การรู้และเข้าใจดิจิทัล ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการรู้ดิจิทัลน้อยที่สุดคือ ด้านที่ 3 การสร้างสรรค์สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับความคิดเห็น		การรู้ดิจิทัล
	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	
1. การใช้เครื่องมือดิจิทัล	4.37	0.59	มาก
2. การรู้และเข้าใจดิจิทัล	4.32	0.61	มาก
3. การสร้างสรรค์สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล	4.23	0.72	มาก
4. การเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล	4.43	0.55	มาก
สรุปภาพรวม	4.34	0.58	มาก

วัตถุประสงค์ที่ 2. ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำแนกตามเพศ โดยภาพรวมและรายด้าน ทุกด้านไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำแนกตามเพศ

การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	เพศ				t-test	Sig
	หญิง (N=222)		ชาย (N=46)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. การใช้เครื่องมือดิจิทัล	4.36	0.56	4.39	0.75	-0.37	0.71
2. การรู้และเข้าใจดิจิทัล	4.32	0.59	4.35	0.69	-0.38	0.70
3. การสร้างสรรค์สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล	4.22	0.72	4.28	0.72	-0.53	0.60
4. การเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล	4.43	0.54	4.43	0.59	0.00	1.00
สรุปภาพรวม	4.33	0.56	4.37	0.66	-0.36	0.72

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเปรียบเทียบการรับรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบการรับรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำแนกตาม ประสบการณ์การทำงาน

การรับรู้ดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	ผลบวก กำลัง สอง (SS)	องศา อิสระ (Df)	กำลัง สอง เฉลี่ย (MS)	F	Sig
1. การใช้เครื่องมือ ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	3.26	2	1.63	4.76	0.01*
	ภายในกลุ่ม	90.78	265	0.34		
	รวม	94.04	267			
2. การรู้และเข้าใจ ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	4.20	2	2.10	5.86	0.00*
	ภายในกลุ่ม	95.09	265	0.36		
	รวม	99.29	267			
3. การสร้างสรรค์สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	4.79	2	2.39	4.80	0.01*
	ภายในกลุ่ม	132.20	265	0.50		
	รวม	136.99	267			
4. การเข้าถึงเทคโนโลยี ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	2.46	2	1.23	4.15	0.02*
	ภายในกลุ่ม	78.57	265	0.30		
	รวม	81.03	267			
สรุปภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	3.61	2	1.81	5.59	0.00*
	ภายในกลุ่ม	85.60	265	0.32		
	รวม	89.21	267			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบการรับรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบการรับรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

การรับรู้ดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	ผลบวก กำลัง สอง (SS)	องศา อิสระ (Df)	กำลัง สอง เฉลี่ย (MS)	F	Sig
1. การใช้เครื่องมือดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	4.10	2	2.05	6.03	0.00*
	ภายในกลุ่ม	89.95	265	0.34		
	รวม	94.04	267			
2. การรู้และเข้าใจดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	3.50	2	1.75	4.84	0.01*
	ภายในกลุ่ม	95.79	265	0.36		
	รวม	99.29	267			
3. การสร้างสรรค์สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	4.37	2	2.18	4.37	0.01*
	ภายในกลุ่ม	132.62	265	0.50		
	รวม	136.99	267			
4. การเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	3.75	2	1.87	6.42	0.00*
	ภายในกลุ่ม	77.29	265	0.29		
	รวม	81.03	267			
สรุปภาพรวม	ระหว่าง	3.92	2	1.96	6.08	0.00*
	กลุ่ม	85.30	265	0.32		
	ภายในกลุ่ม	89.21	267			
	รวม					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า การรับรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล การใช้เครื่องมือดิจิทัล การรู้และเข้าใจดิจิทัล และการสร้างสรรค์สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งนี้เนื่องจากในปัจจุบันทางสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ได้ส่งเสริมสนับสนุนปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาทุกระดับและจัดการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ทุกระดับ บนพื้นฐานวิสัยทัศน์ “เป็นองค์กร

คุณภาพทางการศึกษา สร้างคนดี มีความสุขบนพื้นฐานความเป็นไทย ก้าวไกลสู่ศตวรรษที่ 21” ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2561) ที่กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีทักษะด้านดิจิทัลพื้นฐานที่จะเป็นตัวอย่างสำคัญ ในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบัน อาทิ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ แท็บเล็ต โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และสื่อออนไลน์ มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดสำหรับข้าราชการ ในการปฏิบัติงาน การสื่อสาร และการทำงานร่วมกับผู้อื่น อีกทั้งยังช่วยส่วนราชการสร้างคุณค่าและความคุ้มค่าในการดำเนินงาน พัฒนาระบบการทำงาน หรือระบบงานในองค์กรให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของของ สัญญา พันพิลา (2562) ที่ทำการศึกษารื่อง ความสามารถด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปีงกาฬ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า การเปรียบเทียบการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำแนกตามเพศ พบว่า การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเพศหญิงและเพศชายไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจุบันสังคมได้มีการยอมรับความแตกต่างกันระหว่างเพศมากขึ้น ซึ่งไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารหญิงหรือผู้บริหารชาย ต่างก็มีทักษะพื้นฐานการรู้ดิจิทัลได้ เพราะทุกคนต้องปรับเปลี่ยนและพัฒนาตนเองให้รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลง และสามารถนำมาใช้ในการบริหารสถานศึกษาให้เป็นที่ไปในทิศทางที่เหมาะสม บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาคพร เลิกนอก (2563) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศทั้งในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

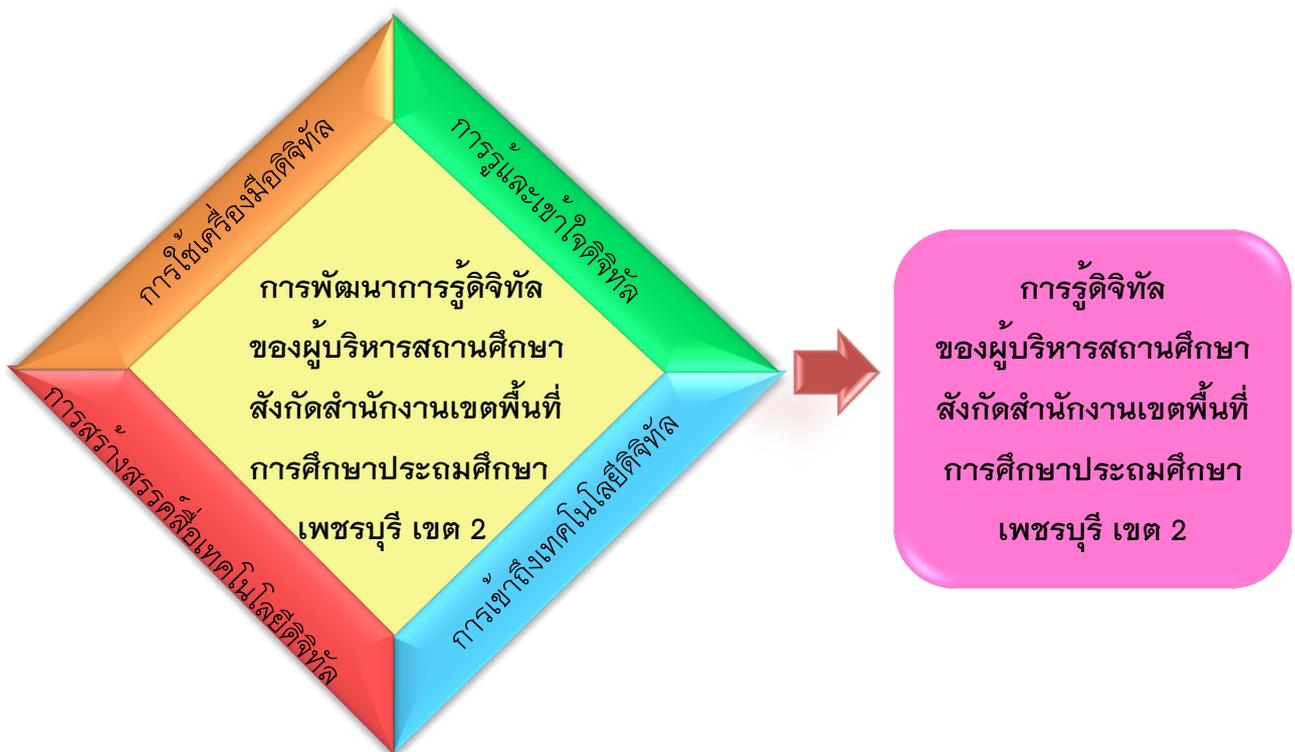
การเปรียบเทียบการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 5 ปี กับประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี และประสบการณ์การทำงาน 5 - 10 ปี กับประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานน้อย ยังขาดความรู้ความเข้าใจด้านดิจิทัล และความเชี่ยวชาญในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของพระราชวุฒิ ปญญาวชิโร (2562) ได้ทำวิจัยเรื่อง การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่น จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยภาพรวมแตกต่างกัน

การเปรียบเทียบการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำแนกขนาดของสถานศึกษา พบว่า การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานศึกษาแต่ละแห่งจะได้รับ

การจัดสรรงบประมาณค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาจากหน่วยงานต้นสังกัด โดยคิดเฉลี่ยจากจำนวนนักเรียน ซึ่งสถานศึกษาขนาดเล็กและมีจำนวนนักเรียนน้อยจะได้รับงบประมาณน้อยกว่าสถานศึกษาขนาดกลางและสถานศึกษาขนาดใหญ่ ส่งผลให้สถานศึกษาขาดแคลนอุปกรณ์ เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการบริหารงานการศึกษา ด้วยเหตุนี้เหล่านี้ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาขนาดใหญ่มีโอกาที่จะเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลมากกว่าสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดเล็ก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพชยนต์ อ่อนช้อย (2563) คุณลักษณะผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกัน

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

องค์ความรู้อันเป็นผลมาจากการวิจัย คือ การพัฒนาการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 มีองค์ประกอบ 4 ด้าน ดังนี้

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

1. การใช้เครื่องมือดิจิทัล การพัฒนาความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบัน มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการปฏิบัติงาน
2. การรู้และเข้าใจดิจิทัล การพัฒนาความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในการรับรู้และเข้าใจบทบาทของเทคโนโลยีดิจิทัลที่จะนำมาพัฒนากระบวนการทำงาน หรือระบบงานในองค์กรให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลและจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การสร้างสรรค์สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล การพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในการคิดแก้ปัญหา คิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่เกิดประโยชน์ต่อองค์กรหรือสังคม โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ

4. การเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล การพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในการเข้าถึงกระบวนการดำเนินงาน การติดต่อประสานงาน การติดตามประเมินผล และการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ โดยผ่านสื่อและเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุป

การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และการเปรียบเทียบการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ และขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน เพศ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนประสบการณ์การทำงานและขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการใช้เครื่องมือดิจิทัล ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถใช้เครื่องมือดิจิทัลประเมินความสำเร็จของการดำเนินงานโครงการหรือกิจกรรมของสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ควรพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบัน มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อให้การบริหารงานของสถานศึกษามีประสิทธิภาพ

1.2 การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการรู้และเข้าใจดิจิทัล ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถวิเคราะห์สารสนเทศดิจิทัลจากแหล่งต่าง ๆ ที่มีความหลากหลายและประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาได้ ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ควรเข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการรับรู้และเข้าใจบทบาทของเทคโนโลยีดิจิทัล

1.3 การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการสร้างสรรค์สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถใช้โปรแกรมกราฟิก ในการออกแบบ สร้างสรรค์สารสนเทศใหม่ ๆ เพื่อใช้ในการทำงาน เช่น Adobe Photoshop , Adobe Illustrator , Canva หรือโปรแกรม

อื่น ๆ ได้ ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ควรเข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการการใช้งานแอปพลิเคชัน เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.4 การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถบริหารความเสี่ยงดิจิทัลได้ ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ควรตระหนักถึงอิทธิพลของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากวิวัฒนาการของเทคโนโลยีที่ไม่หยุดนิ่ง การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษารูปแบบการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. (2559). *แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560–พ.ศ. 2579)*. กรุงเทพฯ: กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.
- พระราชวุฒ ปรณญาธิโร. (2561). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- โพชนนต์ อ่อนช้อย. (2563). *คุณลักษณะผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.
- พรชนิตร์ สีนาราช. (2560). *ทักษะการรู้ดิจิทัลเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้. วารสารห้องสมุด*, 61(2), 76–92.
- ภคพร เลิกนอก. (2563). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4. วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น*, 7(2), 151–166.
- สัญญา พันพิลา. (2562). *ความสามารถด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบึงกาฬ (การศึกษาค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช.
- สุริพงษ์ ตันติยานนท์. (2558). *มองเห็นโอกาสที่คนอื่นมองข้าม มองข้ามอุปสรรคที่คนอื่นมองเห็น*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง.

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 (2565). *ข้อมูลพื้นฐานทางการศึกษา ภาคเรียนที่ 1/2565*. เพชรบุรี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 (2565). *แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565*. เพชรบุรี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2560). *แนวทางพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐเพื่อปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัล*. สืบค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2565, จาก https://www.ocsc.go.th/digital_skills
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2561). *ยุทธศาสตร์การสร้างและพัฒนากำลังคนเพื่อสร้างความพร้อมเชิงกลยุทธ์เพื่อการไปสู่ดิจิทัลไทยแลนด์ พ.ศ. 2561-2565*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.
- สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ. (2559). *การรู้ดิจิทัล (Digital Literacy)*. สืบค้นเมื่อ 27 สิงหาคม 2565, จาก <https://www.nstda.or.th/th/nstda-knowledge/2632-digital-literacy>
- A Submission to the Digital Economy Strategy Consultation. (2010). *Building Digital Skills*. Retrieved December 3, 2022, from <https://www.ic.gc.ca/eic/site/028.nsf/eng/00300.html>
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York : Harper Collins Publishers.
- Kim Kyo Mook. (2009). Digital Leadership for High School Classroom Management. *Assumption University of Thailand*, 1 (1), 21-34.
- Krejcie, R.V., & Morgan D.W. (1970). *Determining sample size for research activities*. *Education and Psychology Measurement*, 30 (3), 607-608.
- Likert, R. (1967). *The Method of Constructing and Attitude Scale, Reading in Attitude Theory and Measurement*. New York: Wiley & Son.